

KOBERSKÉ ROZHLEDY

KOBERSKÝ OBČASNÍK

Ročník 12

Číslo 1

LEDEN 2003

10 Kč

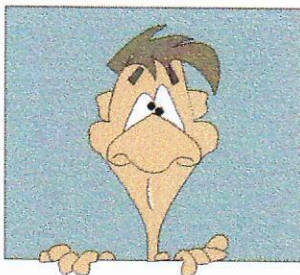
OBSAH

Úvodník	2
Informace z radnice	3
Příspěvky, polemika	7
Kultura	15
Na poslední chvíli	16
Štěbetání	17
Slovo na závěr	21

ÚVODNÍK

DO NOVÉHO ROKU

Do nového roku vstupujeme s novým zastupitelstvem. Vstupujeme také s několika výraznými změnami. Předně už neexistuje

okres Vyškov, ale pověřený úřad III. stupně, který spadá pod Městský úřad ve Slavkově u Brna. A pak také Základní škola v Kobeřicích u Brna se stala samostatným právním subjektem, jehož je obec zřizovatelem. A aby toho nebylo dost, budeme v referendu rozhodovat, zda chceme do evropské unie nebo ne. Co dalšího nás čeká, to raději nechceme domýšlet, protože tento svět je všechno jiné, než klidná oáza pro vytváření dlouhodobých perspektiv. Prostě, vstupujeme do roku, který z minulosti má také založeno na několik válečných konfliktů a který žije v neustálém strachu z terorismu.

Ale, i když se nás to jistě dotýká, budeme především řešit své domácí problémy a stavět na tom dobrém, co bylo uděláno. A nebylo toho málo. Ať už máme k zastupitelstvům či jednotlivým členům jakékoliv výhrady, nelze přehlédnout, že za každým z nich zůstává viditelný kus práce. To není třeba vypisovat, protože je to zřejmé z vizáže obce, jejích zařízení, služeb i možností, které díky vybavenostem i znalostem je schopen poskytovat obecní úřad. A není to jenom zastupitelstvo a obecní úřad, ale jsou to i organizace a složky obce, které díky

obětavosti jednotlivců dokázaly zásadně změnit úroveň a vzhled svých zařízení. A jsou to také sami jednotlivci, kteří udělají pro obec ještě mnohem víc než třeba opraví a zkrášlí svůj domek. Je vidět, že obec opravdu žije a její život je stále plnější.

Někdy však až moc. Ne všichni si dovedou vážit toho, co jiní vybudovali i pro ně, ne všichni dokáží respektovat druhé, jejich jiný životní styl a klid, ale také ne všichni se dokáží do života obce zapojit. S tím samozřejmě musí nové zastupitelstvo počítat a s tím také všichni do svých funkcí vstupovali. Nebudou to mít lehké, protože tím, že se neustále nové vytváří, naplňuje jistě uspokojením, ale současně to přináší zvýšení nákladů, protože je to současně třeba také udržovat. Aby však bylo možno budovat nové, je proto také třeba hledat nové zdroje finančních prostředků, nové způsoby zapojení obyvatel a spolupráce s organizacemi, které na daném katastru hospodaří či podnikají. Je to také otázka spolupráce s obcemi v rámci regionu či svazku. Je to však také otázka jednotnosti a pevnosti stanovisek zastupitelů, čestnost a otevřenost jednání, jejich vzájemný respekt, respekt ke schopnostem druhých a trpělivost a odolnost proti zlobě, závidivosti, pomluvám a zlomyslnosti.

Do nového roku si zpravidla přejeme štěstí a zdraví. Samozřejmě to, čeho se nám nedostává a také z jehož ztráty máme obavy. Přejme si však především to, co k tomu zdraví a štěstí vytváří cestu. Úctu k hodnotám, schopnostem, odpovědnosti, rodičům, sobě navzájem, zdravé sebevědomí ze svých schopností, odhodlání, ale i pokoru a toleranci. Přejme si, abychom se dokázali radovat nejen ze svých zasloužených úspěchů a úspěchů svých nejbližších, ale i úspěchů druhých. Přejme samozřejmě úspěch konání zastupitelstvu, protože to zcela určitě je úspěch také nás všech. Protože veškeré štěstí a zdraví se odvíjí od duševní pohody a klidu, od života, jenž máme plnohodnotně žít ne ho protrpět a ztrpčovat ho druhým.

redakce

INFORMACE Z RADNICE

Veřejné zasedání zastupitelstva obce dne 2.12.2002

Zastupitelstvo obce **souhlasí a schvaluje** **Knihovní řád obecní knihovny a Ceník služeb a poplatků, s účinností od 1.1.2003.** Zastupitelstvo obce **pověřuje** Obecní úřad zasláním dokumentace k registraci a evidenci obecní knihovny na Ministerstvo kultury ČR.

Zastupitelstvo obce **bere na vědomí žádost paní Aleny Hobzové o ukončení pronájmu budovy Dolní 55 v termínu k 31.1.2003,** a současně **bere na vědomí žádost paní Milady Cenkové o pronájem budovy Dolní 55 v termínu od 1.2.2003. Provoz nová nájemkyně zahájí nejpozději do 10.2.2003.**

Veřejné zasedání zastupitelstva obce dne 24.1.2003

Zastupitelstvo obce **schvaluje rozpočet obce na rok 2003.**

PŘÍJMY

Daňové příjmy 2 909 000 Kč
Nedaňové příjmy 471 000 Kč
Kapitálové příjmy 1 091 000 Kč
Dotace 45 000 Kč
Celkem příjmy 4 516 000 Kč

VÝDAJE

Deratizace kanalizace	6 000 Kč
Dopravní obslužnost	30 000 Kč
ZŠ-dotace na provoz	433 000 Kč
ZŠ-platba za žáky Slavkov	150 000 Kč
Knihovna	12 000 Kč
Místní rozhlas	64 000 Kč
Kabelová TV	30 000 Kč
Veřejné osvětlení	50 000 Kč
Pohřebnictví	2 000 Kč
Komunální služby	251 000 Kč
Svoz odpadu	147 000 Kč
Civilní ochrana	1 000 Kč
Požární ochrana	25 000 Kč
Místní zastupitelské orgány	596 000 Kč
Činnost místní správy	718 000 Kč
Bytové hospodářství	665 000 Kč
Kapitálové výdaje	1 280 000 Kč

Celkem výdaje 4 516 000 Kč

Zastupitelstvo obce **schvaluje Výroční zprávu o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím za rok 2002.**

Zastupitelstvo obce **schvaluje Směrnici o zabezpečení zákona o finanční kontrole č. 320/2001 Sb.,**

**PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ
ZASTUPITELSTVA OBCE
KOBEBŘICE U BRNA
PRO VOLEBNÍ OBDOBÍ
2002-2006**

Zastupitelstvo obce, v souladu se zásadami Programu obnovy vesnice, přijatými v roce 1993 a v návaznosti na dosavadní výsledky při jeho realizaci, se ve svém volebním období rozhodlo zaměřit úsilí při dalším rozvoji obce těmito rozhodujícími směry:

Na úseku finančním

Všechny investiční aktivity realizovat až po důkladném zvážení jejich nákladnosti v porovnání s možnostmi obce, výhodností úvěrování a za maximálního využití dotací a sponzorských darů tak, aby rozpočet byla dodržována vyrovnanost rozpočtu a v případě nezbytné zadluženosti byla tato řešitelná v průběhu 1 roku.

Na úseku investičním

Veškeré investiční záměry musí vést ke zkvalitnění života v obci a v konečném důsledku ke zvyšování počtu jejího obyvatelstva. Akce proto musí být zaměřeny především do oblastí :

Zlepšování životního prostředí

Zlepšování služeb

Bytové výstavby

Zdraví a využití volného času

V rámci těchto zásadních směrů budou investice po pečlivé projektové přípravě a v souladu s Územním plánem orientovány na:

Úpravu vozovek a kanalizace a záchytných nádrží

Nákup pozemků pro výstavbu

Výstavbu čističky odpadních vod (i ve spolupráci s jinou obcí)

Za pomoci dotací na sociální výstavbu

*Podporu rozvoje turistiky a poznávání, včetně možnosti zvýšení ubytovacích kapacit a pohostinských služeb
Zvýšení možnosti sportovního vyžití a zábavy s ohledem na možnosti prostředí a kulturních tradic*

**Na úseku veřejného pořádku
a bezpečnosti**

Zvýšená pozornost musí být prostřednictvím Obecního úřadu, příslušných komisí a výchovných institucí, sdružení a spolků směřována ke zlepšení osvěty mezi mládeží a odpovědnosti každého občana obce za dodržování pořádku a kulturnosti prostředí. K tomu musí být využity veškeré dostupné prostředky, včetně spolupráce s Policií ČR. Velká pozornost musí být věnována také úseku požární ochrany a v tomto směru podpoře a vytváření podmínek pro rozvoj Sboru dobrovolných hasičů, zvláště pak pro jejich důstojnou činnost a akceschopnost. S tím rovněž souvisí neustálé rozšiřování možností svozu a likvidace komunálního a domácího odpadu, zvláště pak další rozšiřování a využívání jeho třídění, a to tak, aby jeho nežádoucí odhazování na nepatřičná byla, vzhledem k riziku, nevýhodné a zcela zmizelo.

Rovněž tak musí být věnována pozornost dopravě v nebezpečných úsecích obce, vytvoření parkovacích míst a zlepšení dopravního značení.

Na úseku dopravní obslužnosti

Dopravní obslužnost je jednou z páteřních služeb v obci, přispívající k jejímu rozvoji. Je soustředěna především do autobusové dopravy, jejíž přímé spojení s městy Slavkov u Brna a Brnem, dává nesporné možnosti pro stabilizaci zaměstnanosti, možnosti lékařského ošetření, vzdělávání, kulturního vyžití i nákupů. Proto jejímu zachování a zlepšování časového

harmonogramu, musí být věnována trvalá pozornost. Zejména pak hledat možnosti rozšíření této služby i do dnů odpočinku tak, aby se stávala na hlavních trasách výhodnější než doprava soukromými vozidly (např. do nemocnic).

Na úseku sociálním

Výpomoc sociálně slabším a potřebným, jakož i osamělým a dlouhodobě nemocným osobám se musí stát samozřejmostí, s níž však bude odpovědně nakládáno. K tomu budou založeny vhodné fondy sociální výpomoci a orgán, který bude sledovat žádosti, informovat o všech možnostech poskytování sociální pomoci potřebné a poskytovat pomoc při jejím získávání. Mezi jednu z těchto služeb patří poskytování výhodných odběrů obědů ze školní jídelny, která rovněž musí být zachována a její možnosti musí být při jakékoliv vhodné příležitosti rozšiřovány.

Na úseku rozvoje vzdělávání, kultury, sportu a zájmové činnosti

Tato oblast je oblastí především zájmovou, avšak zásadně přispívá k rozvoji osobností, vzdělanosti, zdraví a v navázání na kulturní a historické kořeny. Není úkolem obce takové aktivity organizovat, diktovat vlastní představy, ale především poskytovat možnosti pro dobrovolný a spontánní rozvoj. V tomto směru musí podporovat veškeré dobrovolné iniciativy, poskytovat jim veškerá dostupná obecní zařízení, pomoc s přípravou akcí a nezbytnou agendou, včetně převzetí záštity nad těmito akcemi a finanční výpomocí. Je rovněž povinna podpořit tyto aktivity při získávání dotací a v případě obecné vhodnosti je zařadit do svých investičních záměrů. Samozřejmou je rovněž podpora takových aktivit ve sdělovacích prostředcích a při propagaci. V tomto směru budou poskytnuty pravomoci kulturní komisi.

Na úseku rozvoje individuální výstavby

Obec zřídí a bude podporovat komisi stavební a životního prostředí, které budou v nejvyšší možné míře poskytovat pomoc stavebníkům a současně dbát na dodržování zásad stavebního zákona, vzhledu a životního prostředí, jakož i vzájemných sousedských vztahů. Veškeré služby budou poskytovány v takové míře, aby co nejvíce záležitostí mohlo být vyřízeno v místě nebo prostřednictvím Obecního úřadu.

Na úseku informovanosti a styku s veřejností

Veškerá činnost zastupitelstva, zejména však činnost Obecního úřadu a příslušných komisí, je službou pro obyvatelstvo. Z tohoto důvodu bude občanům poskytována v nejvyšší míře možnost vyřídit si záležitosti na Obecním úřadě a případně vznést podněty nejen prostřednictvím volených zástupců, ale i na veřejných jednáních zastupitelstva a prostřednictvím místního tisku či uzavřeného okruhu kabelové televize. Samozřejmostí musí být zveřejňování všech závažných informací týkajících se plnění programových prohlášení, jednání zastupitelstva, rozpočtu obce a jednání o investicích a investičních záměrech, včetně žádostí o dotace a nakládání s nimi.

Na úseku spolupráce s ostatními obcemi

Obec Kobeřice u Brna pokládá za nezbytné spolupracovat s jinými obcemi při rozvoji regionu, zejména ve strategickém plánování zaměstnanosti, rozvoje infrastruktury, turistiky a životního prostředí. V tomto směru zůstane aktivním členem Svazku obcí Ždánického lesa a Politaví a v jeho rámci se bude rovněž snažit o navázání a rozvoj spolupráce s jinými regiony i mimo hranice státu tak, aby vedl k vzájemné výhodnosti

v poznávání jiných kultur a obohacování zkušeností s rozvojem obcí, získávání poznatků zajímavých směrů a investičních záměrů.

Na úseku spolupráce s pověřeným úřadem III. stupně ve Slavkově u Brna a Krajskou samosprávou

Spolupráce, zejména úzký kontakt, s těmito institucemi je nezbytný pro poskytování služeb občanům, vyřizování záležitostí, zejména pak investičních záměrů při rozvoji území. Je také nezbytnou součástí při správě a rozvoji školství v obci, obnově kulturních památek a rozvoji kulturních tradic. V tomto rámci jsou pak důležitá jednání nejen s příslušnými úředníky, ale také poslanci v rámci všech vyšších zastupitelských org

Připravit projektové podklady pro úpravu návsi před pohostinstvím.

Zahájit postupnou opravu obvodové zdi na hřbitově včetně budovy márnice a jímky na odpad.

Upravit prostory školního dvora tak, aby sloužily všem dětem školy k důstojnému využití pro hry a sport.

Postupně vybavit dílnu obce tak, aby mohla plnit co nejvíce požadavky běžné údržby obecních zařízení a poskytovat služby občanům.

V případě finančních možností založit Fond bydlení a Fond sociální výpomoci.

Podílet se na všech zavedených kulturních, společenských a sportovních akcích v obci.

Jiří Slabotinský

**HLAVNÍ ÚKOLY
ZASTUPITELSTVA PRO ROK 2003**

** ** *

Odstranit zadluženost obce způsobenou vícenáklady na Vinohradech a nespacenými garážemi.

V rámci možností a po dohodě s předjednaným dodavatelem stavby realizovat vyprojektovanou výstavbu vozovky na Újezdě II.

Posoudit a opravit propadené úseky kanalizace tak, aby byly funkční a zabránilo se jejich ucpání.

Vyčistit stávající poldry tak, aby byly funkční a zabránilo se odkládání odpadů.

Připravit projektovou dokumentaci pro výstavbu záchytné nádrže Za farou.

Upravit terén v prostoru Hřiště u lesa.

PRÍSPĚVKY POLEMKA

Novinky o vánocích

V Koberčicích již dlouho máme osvětlený vánoční strom. Máme tu výhodu, že roste ve středu obce, přímo před obecním úřadem. Rok co rok je snaha jej ozdobit co nejvíce a připomenout ten legendární prapůvod vánočních oslav. A tak každý rok přibudou další žárovky, aby připomněly co nejjasněji Betlémské světlo, pod strom se dají jesličky, aby připomněly chlév kdesi daleko od lidí. V těch jesličkách je dokonce seno, ale pořád tady něco chybělo. Až loni. Konečně Ježíšek. Usmíval se a dokonce mrkal. A nebyl tam sám. Dýchali na něho oslík a volek a oba dva se stali vděčným objektem pro ty nejmenší. Ti se na ně nejen

dívali, ale mohli si na ně sednout a maminky měly co dělat, aby je mnohdy od toho odtrhly. A stačilo málo, pár lidí ochotných něco udělat. Jako tradičně pan Stanislav Sedlák, který “tvořil těla” a kompletoval sestavu, pan Hrbek, který u toho

sekundoval a zejména tvůrce hlav, mladý Petr Láníček, který spolu se svým dědečkem je z lipového dřeva zhotovili tak věrně, až se mnozí domnívali, že to bylo zhotoveno v nějaké umělecké dílně. No, a když se nad jesličkami rozsvítily stovky blikajících i barevných žárovek a pověsila se nad ně kometa, radoval se i baculatý “Ježíšek”, zapůjčený paní Blankou Kamenskou.

Je vidět, že když jsou ochotní lidé, lze si udělat i drobné radosti. I ty dokáží budit pozornost a zapisují se do paměti. Želbohu pro někoho až příliš. A tak se “dobytek musel” na noc schovávat. I to se ukázalo být málo, protože se stal na Nový rok hračkou i pro odrostlejší, kteří volkovi odlomili hlavu. A tak bylo po radosti. Na štěstí jenom do příštích vánoc.

Obecní úřad

* * * * *

Vánoční koncert

Dne 25.12.2002 jsme mohli navštívit koberskou sokolovnu, kde pořádal Luboš Javůrek tradiční vánoční koncert. Jako první nás přivítal moderátor České televize Petr Horký, kterého všichni dobře známe z dávné soutěže Hip-Hap-Hop a dnes ho můžeme vidat v oblíbeném country pořadu “Aport”. Na úvod vystoupila kapela Veselá tráva s Lubošem Javůrkem v čele. Tahle skupina mě velice nadchla už jenom tím, že v ní hráli Slavkováci a počínali si jako staří harcovníci. Také následující vystoupení slečny Lucie Redlové bylo dost zajímavé. Myslím si, že o této mladé hudebnici ještě uslyšíme. Potom vystoupila kapela F.T.Prim. Dál nám zahrál hudebník se zvučným jménem Slávek Janoušek, se kterým zpíval celý sál. Následovala skupina, která je u nás v Koberčicích velice známá –

Bokomara opět pod vedením Luboše Javůrka. Nově sestavil kapelu ze Slavkováků, dále představil novou zpěvačku Katku Menšíkovou a kytaristu Johna z Titanicu, který doplnil Bokomaru velice dobrými vstupy sólové kytary. Bokomara zahrála nové i starší písně z CD Obratník raka. Dále přišel zahrát sólový hráč "Kača", kterého ke konci improvizovaně doprovodila opět Lucie Redlová. Nevěřil jsem tomu, že vystoupí i stará legenda folku Wabi Daněk, ale opak se stal pravdou. Wabi mne nejenom překvapil, ale i mile potěšil tím, že dobře věděl, co chce publikum slyšet a nenechal se prosit. A tak sálem zněla spousta krásných písniček, i ta jedna z nejslavnějších – Rosa na kolejích. A opět zpíval celý sál. Wabiho velice dobře doplňoval Miloš Dvořáček na kytaru. Ve dvou případech Wabi dokonce odpojil svoji kytaru od ozvučných aparátů a zahrál pro celý sál i bez techniky. Bylo to na první svátek vánoční pěkné pohlazení po duši. Jako poslední vystoupila kapela F.R.C. Z části sálu se odklidily lavice a začalo se tancovat.

Chtěl bych touto cestou poděkovat Luboši Javůrkovi, který tento koncert od začátku až do konce zorganizoval a řídil, protože to byl nemalý úkol. Hlavně jsem rád, že se v Koberčicích zase něco dělo a že naši krásně zasněženou obec viděli i velcí umělci. V neposlední řadě bych chtěl vzdát hold publiku, které pochválil i moderátor Petr Horký, že prý dlouho tak slušné a zpěvavé diváky nezažil. Jsem rád, že i s občany bydlícími blízko sokolovny pořadatel promluvil a vše proběhlo v souladu s morálkou obce. Bohužel se zde našlo pár neurvalců z okolních vesnic, kteří způsobili Luboši Javůrkovi pohmožděniny žeber, ale naštěstí na pomoc přispěchali Koberčáci a ruka zákona nemusela zasahovat.

Děkuji za krásný večer.

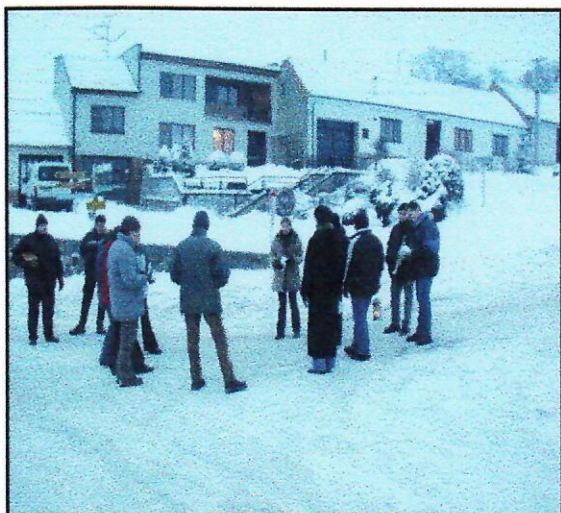
Milan Piták

Vánoční koledování

Vánoční koledování proběhlo v obci již po čtrnácté. Už tolikrát o Štědrém dnu se shromáždila skupina lidí u rozsvíceného vánočního stromu, aby se přišla pozdravit se všemi občany v obci, s osamělými a s těmi, kdo stejně jako oni v dané chvíli dali přednost tomu, aby stiskem ruky vyjádřili svoji vzájemnou blízkost, lásku a třeba i odpuštění. Nádhernou zasněženou krajinou, plnou hvězd se nesly písňe koledníků i zvonivý hlas trubky, který přinášel do krajiny lásku, klid a mír. Poselství pastýřů, kteří se přišli poklonit pravému čistému symbolu vánoc, jenž nespočívá ani v dárcích, ani večeru při svíčke či bohaté krmi, ale v hledání a obnovování čistšího života, rozjímání a uvědomování nejen sebe samého, ale především všech, kteří jsou kolem, blízkých lidí. Ne, jako povinný akt podání ruky, ale i přinesení určité oběti, třeba tím, že toto poselství své lásky předáváme i ostatním mimo svůj uzavřený domov. Alespoň jednou v roce se otevřít upřímně všem a třeba, i když se ne vždy shodneme, dáme najevo, že jsme sousedé, kteří respektují jeden druhého a jsou ochotni si pomoci.

Takový je smysl koledování, ne vybírání peněz. Ty jsou pouze dobrovolnými dary. Nejcennější jsou ony otevřené dveře a stisky rukou, radost z toho, že se setkáváme. Že přichází také někdo jiný, než jenom vlastní rodina. Je skutečně krásné, když se otevřou dveře a pruh světla ozáří jako betlémská hvězda cestu, po níž pak přicházejí ti, kteří chtějí uctít a obdarovat. Kdo alespoň jednou absolvoval tuto štědrovečerní pouť, ví, jak je mnohde očekáván, jak je dokonce vyžadováno, aby koledníci dali o sobě vědět. Zvláště ti, kteří jsou sami či nemocní. Na žádné dveře koledníci neklepou, aby si otevření vynucovali a tak volí jiné formy. Zpěv

mnohdy lidé uzavření doma neslyší a na trubku nelze troubit neustále. I rolnička, byť sebevětší, nepronikne vždy okenicemi do zvuku rádia či televize, i pastýřský bič nevydrží celou pouť, a tak se volí forma nepříliš vhodná – petardy. Je účinnější a mnozí si ji pochvalují, ne vždy však je takto brána. Pak je to zcela určitě kaz na dobrém úmyslu, stejně, jako mnohdy přehnané užívání pohostinnosti, jež by někteří pokládali za urážku. Za to, jedince i porušení klidu a jiných představ o strávení Štědrého dne, se co nejpokorněji omlouváme. Není a nebylo to nikdy smyslem koledování, které je dlouho dopředu všem oznamováno. Vrhá to pak i nedobré světlo na ty, kteří přinesli také oběť v mrazivém počasí tříhodinovou poutí, aby nevynechali jediný dům, jediného člověka, kterému by nedali příležitost k předání si poselství vánoc. Oželeli to, že také mohli sedět ve vytopené místnosti, rozbalovat dárky a všechno, co s rodinným Štědrým dnem je spojeno. Je však potěšitelné, že tato tradice postupně přechází na mladší generaci, která byla početně zastoupena. A bylo by bolestné, kdyby měla díky některým nedorozuměním vymizet. To však záleží jen na vás, na občanech.

Všem, kteří se této pouti po vesnici zúčastnili, patří poděkování. Patří také

všem, kteří otevřeli dveře a alespoň na chvíli pustili světlo vzájemnému sblížení, poznání či na cestu a samozřejmě také všem těm, kteří koledníky obdarovali. Dík patří také těm, kteří přispěli na vánoční dobrovolnou sbírku do pokladničky pod vánočním stromem. Částka z koledování i z pokladničky činila celkem **6 500 Kč** a byla věnována beze zbytku místní základní škole. Ještě jednou bych se chtěl omluvit těm, kterým byl nevhodně narušen Štědrý večer.

starosta

Pozemkové úpravy

Na jednání zastupitelstva bude předložen návrh na pozemkové úpravy v katastru obce Kobeřice u Brna. Takové úpravy už proběhly v řadě obcí České republiky a v současné době o ně požádala také sousední obec Vážany nad Litavou. Jistě se mnozí budou, a to právem, ptát, cože je to zase za novinka. Žádná novinka, jenom reálný pohled na situaci v katastru a potřebami řešení držby, dostupnosti, potřeb ochrany krajiny i rozvoje obce. Nemá význam vymýšlet něco nového, když to výstižně bylo vyjádřeno již v publikaci Ministerstva zemědělství ČR z roku 1996 “Výsledky komplexní pozemkové úpravy v Olešné” v řadě *Obnova venkova*:

“Pozemkové úpravy nejsou nějaký fenomén, který vznikl v roce 1991 po obnovení vlastnických vztahů k pozemkům, ale nedílná součást procesu, který určuje vztah člověka a společnosti k půdě...Z pohledu pozemkových úprav vlastnických parcel se vývoj půdní držby v našem státě zastavil již v minulém století. Příčiny byly různé, ať již důsledek neochoty právní úpravy za období Rakouska-Uherska přetrvávající až do první republiky, nebo následná okupace Němci, či totalitní režim po roce 1948. Lze tvrdit, že současný stav

půdní držby a zemědělské krajiny se stává brzdou hospodářského rozvoje společnosti a stabilizace přirozených potenciálů krajiny. Prostřednictvím pozemkových úprav lze výrazně zkvalitnit evidenci katastru nemovitostí a realizovat veškeré plány územního a hospodářského rozvoje venkovského prostoru.”

Tato poslední věta koresponduje s citací §2 Zákona ČNR č.218/97Sb. O pozemkových úpravách a pozemkových úřadech:

“Pozemkovými úpravami se uspořádávají vlastnická práva k pozemkům a s nimi související věcná břemena, pozemky se jimi prostorově a funkčně upravují, scelují a dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost pozemků a vyrovnání jejich hranic. Současně se jimi vytvářejí podmínky k racionálnímu hospodaření, k ochraně a zúrodnění půdního fondu, zvelebení krajiny a zvýšení její ekologické stability.”

To neznamená, že by někdo přišel o svoje vlastnictví nebo že přijde o část stavení či pozemek určený k zástavě, protože následný §3 v odstavci 2 jednoznačně stanoví:

“Z pozemkových úprav jsou vyloučeny pozemky určené pro obranu státu, pro těžbu vyhrazených nerostů, hřbitovy, pozemky zastavěné a určené k zastavení, pozemky chráněné podle zvláštních předpisů.”

Bez složitých vývodů se stačí podívat do krajiny: tu vede cesta, která tady dříve nevedla a naopak marně hledáme cestu, která tady byla a je dokonce na katastrální mapě a v listu vlastnictví, tu má být vinohrad či sad a je zde bodláčí či malý lesík, tady se krajina vznikající mokřadí vrací ke svému původnímu stavu, krajinou protéká regulovaný potok bez ochranného pásma stromů a keřů, rychle vysychající nebo nežádoucně odvádějící vodu z krajiny, nevhodně obdělávaná půda vede k intenzivní erozi, zaplavování obce, obec plánuje rozvoj, ale nemůže, protože jí chybí vhodně umístěné pozemky, musí jednat

složitě o velikém množství věcných břemen, řada staveb organizace stojí na soukromých pozemcích, zvěř se nemá kam schovat a pustá krajina působí nejen zvedání prachu, ale i neútěšně, když by se mohla krásně propojit třeba s lesními lokalitami, zajistit rekreaci a naopak také legalizovat obdělávání ve snadno dostupných místech velké pozemky zemědělskými podnikateli atd.

Odtud je vidět, že to není jednoduchý proces, ale dříve či později zcela nutný. Nevzniká a také nemůže vzniknout pouze z vůle zastupitelstva, ale podílet se na něm bude celá síť vlastníků, kteří budou zastupováni sborem vlastníků při vlastním provádění. Je to dlouhodobý a nákladný proces, který v sobě musí zahrnovat nejdříve jasně formulovanou vizi a pak samotný projekt, jeho schválení a teprve poté vlastní geodetické vytyčení a úpravy v terénu. Nic z toho nelze “lámat přes koleno”, ale především získávat zasvěcenými a přesvědčivými informacemi z řad povolanejších odborníků, diskusí i poznatky odjinud a zárukami. Není to také akce na měsíc, ale spíše na roky. Je třeba se tím však velice vážně zabývat, protože mnoho projektů, které bychom v rámci obnovy venkova či územního plánu chtěli na obci realizovat je předem odsouzeno k zániku, jenom proto, že k tomu nebyly vytvořeny podmínky. A jak je nám známo z dřívější historie obce, bylo toho mnoho, co bylo kdysi v plánu, ale pro neochotu a konzervatismus obyvatel či zastupitelstva to realizováno nebylo. Tento článek je prvním informativním podkladem, který by měl vést k zamyšlení a prvotní diskusi, jež by ukázala, jaký postoj vlastnická veřejnost bude zaujímat. Bez naděje na vstřícnost k této záležitosti by bylo zbytečné uvažovat o zaslání požadavku na řešení pozemkových úprav, ať už jednoduchých či komplexních, na Pozemkový úřad. A, bohužel, také na vytváření dlouhodobějších perspektiv rozvoje obce, stabilizace

obyvatelstva, turistiky, rekreace,
infrastruktury a s tím souvisejících služeb.

Jiří Slabotinský

Nově otevřená hasičská zbrojnice

Na neděli 8.12.2002
byli všichni zastupitelé
obce včetně starosty
pozváni do nově

opravené budovy místní hasičské zbrojnice. Nejprve měly na pořadu pásmo dětí z naší školy pod vedením pí.mgr.Horké. Zarecitovaly nám několik básniček s tematikou Vánoc. Vystoupení dětí bylo velice pěkné a za odměnu obdržely od hasičů mikulášské balíčky. Potom promluvil za SDH v Koberovicích pan Musil. Poděkoval všem, kdo mohli a pomohli při opravě budovy a poděkoval také obecnímu zastupitelstvu, protože bez finanční pomoci obce by se tato oprava budovy nemohla uskutečnit. Dále předal slovo panu starostovi ing.Slabotinskému. Pan starosta popřál, aby se hasičská zbrojnice stala znovu důstojným místem ke scházení mladých hasičů, předávání zkušeností ze závodů, kterých se po naší vlasti účastní.

A potom se už všichni návštěvníci přesunuli do prvního patra hasičky, kde jsme teprve uviděli ten vrcholný výsledek

stavby: krásně dřevem obložená klubovna s počítačem, který také věnovala obec, nová televize s videem, kde jsme mohli zrovna sledovat kazetu se záznamem ze závodů. V rohu klubovny se schovávala pěkná útulná kuchyňka, kde měli hasiči nachystáno menší občerstvení pro všechny. Většina občanů se usmívala, protože s občerstvením v teplotce bylo velice příjemně.

Navzdory nepříliš pěknému počasí se tohle nedělní odpoledne zdařilo a tak jsem rád, že máme o čem na obci mluvit a psát a že se zase něco pěkného povedlo. Hasičům – mladým, starším i ženám v jejich řadách přeji, aby tohoto zařízení využívali a vážili si toho, že mají kam jít si předávat své zkušenosti.

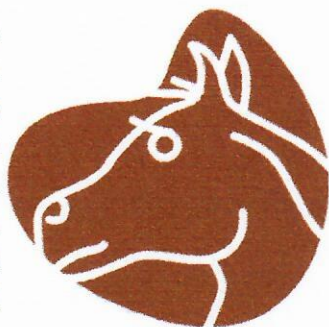
Milan Piták

místostarosta obce Koberovice u Brna

HUBERTOVA JÍZDA V KOBEŘICÍCH

Koberské středisko akciové společnosti AGRIA Nížkovice, ožilo v sobotu 19. října 2002 i navzdory sychravému podzimnímu počasí nebývalým ruchem. V dopoledních hodinách si zde dali dostaveníčko příznivci a majitelé koní ze širokého okolí, aby se zúčastnili již tradiční koberské Hubertovy jízdy.

Postupně se zde za značné pozornosti mnoha přihlízejících, sjížděli majitelé koní nejružnějšího

vzrůstu i zabarvení. Největší pozornosti děti se samozřejmě těšilo také jedno hříbátko. Snad jako poslední ze všech se do sedla svojí hnědky vyhoupl hlavní organizátor této krásné společenské akce p. Josef Urban, který přivítal všechny přítomné. Poté již zazněl hlas lovecké "borlice" v podání p. Dušana Dvořáka, aby doprovodil všechny účastníky na jejich cestu. Do podzimem zbarvených okolních lesů se vydalo 37 "sedlových" koní, které při cestě koberskými lesy doprovázelo sedm párů koní v záprahu. Po projíždě obcí se všichni účastníci Hubertovy jízdy ponořili do podzimem krásně zbarvených lesů. Asi po dvouhodinové cestě těžkým terénem, vyvrcholilo toto putování závěrečným nástupem, poděkováním za účast a slavnostní loveckou fanfárou.

Na všechny přítomné pak čekala příjemně vyhřátá chata Mysliveckého sdružení v Kobeřicích u Brna s bohatým občerstvením, které připravil p. Ivan Sedlák. Mezi spokojenými účastníky nechyběl ani ředitel akciové společnosti AGRIA Nížkovice, ing. Jiří Juříčka. Na naši otázku, jak se mu projížďka líbila,

spokojeně pokyvoval hlavou: "Snad jen to počasí mohlo být lepší", dodal a ztratil se ve frontě na občerstvení. Nechyběla zde však ani teplá uzenina z udirny, na jejíž bezpečný provoz dohlížel p. Jan Jeřábek. Mimo rozdělaného ohně před chatou nechybělo samozřejmě i něco k zahřátí. Úsměvy na tvářích a rušná debata, která se zde po chvíli rozproudila, dávaly tušit spokojenost všech, kteří se tak symbolicky přišli rozloučit s uplynulou jezdeckou sezónou. Nejednalo se však jen o tento symbolický akt, ale především o setkání přátel a příznivců koní, jejichž chov má v Kobeřicích u Brna hluboké kořeny.

Ondráček Zdeněk

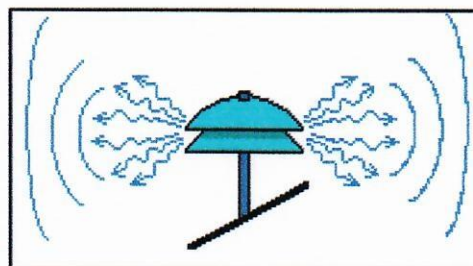
*****

Upozornění občanům

Na základě vyhlášky Ministerstva vnitra k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva č. 380/2002 Sb., budou, počínaje měsícem říjnem 2002, každou první středu v měsíci ve 12.00 hodin spuštěny sirény po celé ČR.

Tato pravidelná aktivace jednotného systému varování bude sloužit k ověření provozuschopnosti, čímž by se mělo snížit procento eventuelních závad. To vše by mělo přispět k lepší připravenosti těchto zařízení v rámci ochrany obyvatelstva. V minulosti docházelo ke spuštění sirén 2x ročně, nyní to bude 12x ročně.

OZ

Vážení spoluobčané - Kobeřáci. Obracím se k Vám poprvé jako místostarosta naší obce pro nadcházející čtyři roky. V první řadě Vám všem chci poděkovat za projevenou důvěru. Podpora, kterou jste mi projeví svými 217 hlasy (ze 302 zúčastněných voličů) byla opravdu velká. O to více si jí cením jako nezávislý kandidát, který se odhodlal ucházet se o vaši přízeň bez pomoci jakékoli politické strany.

Zároveň však musím říci, že tato Vaše podpora je velmi zavazující. Znamená pro mne především hodně práce a odhodlání pro obec něco vykonat. "Obec" v mém pojetí jsou hlavně její obyvatelé, proto chci na prvním místě prosazovat zájmy Vás - občanů. Mám zájem o to, aby všechny organizace, které se snaží o nějakou činnost, dobře spolupracovaly. Vždyť cokoli, co rozhybe stojaté vody života v Kobeřicích, je důležité. Ať už se jedná o práci sokolů, hasičů, myslivců, zahrádkářů a dalších - ti všichni by měli táhnout za jeden provaz ve prospěch lidí.

Z minulého volebního období, kdy jsem byl předsedou stavební komise, jsem již získal nějaké zkušenosti, které chci dále zúročit. Například se zasadím o vytvoření tzv. "Fondu rozvoje bydlení", ze kterého by Obec mohla poskytovat půjčky (s úrokem výhodnějším oproti bankám) na stavební úpravy a opravy domů. Vždyť všichni máme zájem na tom, aby naše vesnice byla pěkná a bydlení příjemné, ovšem peněz se leckdy nedostává. Zde je třeba vyzdvihnout také to, že jako jediná obec v regionu máme zachování stavební komisi, takže s žádostmi o povolení drobných staveb a úprav není nutno jezdit do Slavkova, ale můžete si vše vyřídit přímo na našem obecním úřadě.

Nehodlám zavádět nějaké převratné novinky, zejména nechci kazit to, co již dobře funguje. V řadě oblastí je třeba pokračovat v započaté práci a navázat na tradice. Tím mám na mysli práci kulturní komise a dalších.

Závěrem snad jen tolik: Většina z Vás mě zná, proto jsem nepořádal žádnou "předvolební kampaň", ani jsem nezdůvodňoval, proč kandiduji. Na tomto místě jsem Vás tedy stručně sdělil svoje priority, s nimiž vstupuji do funkce a doufám, že se mi podaří Vás nezklamat.

Milan Piták

Poslední rozloučení

Nedávno jsem jel na ústřední hřbitov do Brna rozloučit se s jedním občanem Kobeřic u Brna. Autobus na místní zastávku přijel včas a vypadalo to, že vše proběhne bez komplikací. Ale už při nastupování do autobusu nastal nemalý problém. Přijel totiž zájezdový autobus – žádný problém pro lidi, kteří denně cestují do zaměstnání. Bohužel tenhle autobus měl odvézt i lidi starší. Takže občany o hůlečkách, čagáncích až po ty, kteří musí používat obě francouzské hole. Pro tyto lidi je už samotný nástup do takového autobusu obtížný, protože přední i zadní dveře jsou velice úzké. A když už se dovnitř s pomocí dalších dostanou, mají další problém – ulička mezi sedadly je strašně úzká a pohyb v ní s oběma holemi je téměř nemožný.

Dalším šokem pro mě bylo vytápění autobusu. Topilo se snad v prvních dvou třetinách, na zadních sedadlech byla od nohou velká zima a pěkně tam protahovalo. Asi měl

tenhle autobus už svoje odježděné.

Další věc, která mě zaujala, byly špinavé potahy, počmárané umakartové stěny a otrhané záclonky na oknech. Vůbec nemluvím o tom, že by taky někdo mohl umýt podlahu tohoto autobusu.

Domnívám se, že naši občané by si zasloužili kulturnější cestování. Pro tyto cesty by ČSAD a.s. mohla mít vyčleněn jeden lepší autobus, vždyť obce na dopravní obslužnost dávají nemalé finance. Chceme-li jít do Evropské unie, tak doufám, že ne touto cestou.

Milan Piták

Poděkování občanům

Chtěla bych poděkovat všem občanům za důvěru, kterou mi projevíli svým hlasem při letošních volbách do zastupitelstva obce. Je to pro mne velká čest, ale ještě větší zodpovědnost, abych vaši důvěru nezklamala. Budu se snažit pomáhat při řešení problémů, které vyplývají z běžného života na vesnici. Mám však na vás velkou prosbu. Chce to i vaši pomoc. Nebojte se přijít se svým přáním, nebo stížností na obecní úřad. Na návsi se nic nevyřeší. Dovídat se o problémech z tzv. "druhé ruky" neprospívá žádnému z nás. Uvádět věci na pravou míru je potom velice obtížné a zdlouhavé. Ještě jednou vám děkuji a těším se na vaši spolupráci.

Helena Minksová

Inzerce

H L E D Á M

***V obci Kobeřice u Brna
hledám ke koupi rodinný
dům nejlépe se zahradou.***

Tel: 602 523 215

TA KOBERSKÁ OMLADINA

**Ta koberská omladina,
je to mládež jako jiná.
Mladá, zdravá, veselá,
dává nám však do těla.**

**Ze všech stran se stížnost valí,
copak nám ty děti tají ?**

**Na to pak se přijde k ránu,
kolik věcí je zas v pánu.**

**Nevází si věcí kolem,
ničí všechno, horem, dolem.**

**Na hřišti vykradli kabiny,
všichni jsou však bez viny.**

**Jindy zase pěkně v noci,
vydají se loupit cosi.**

**V obchodě penízky nebyli,
tak alespoň dveře rozbili.**

**Zastávka je pěkně skrývá,
hezký binec po nich zbývá.**

Vajgle, trička, prázdná lahvička,

odnese to pak dřevěná lavička.
Háček bude v jiné věci,
jak tam mohou býti o půlnoci ?
Proč nejsou doma v posteli,
to jejich rodiče nevědí ?
Když někomu to nevádí,
s tím se pak nic nespraví.
Je to zkrátka těžká věc,
dříve stačil výchovný lepanec.

H.M.

*Kulturní komise při OÚ
Kobeřice u Brna
pořádá*

MAŠKARNÍ PLES

Sobota 22.2.2003

ve 20.00 hodin

*v sále místní sokolovny.
K tanci a poslechu hraje
TAKT Šaratice.*

*Občerstvení
a bohatá tombola.
Soutěž o nejlepší masku.
Srdečně zvou pořadatelé*

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

*Je-li na Nový rok hezky, budou
pěkné žně*

Je-li teplo v lednu, sahá bída ke dnu

Mokrý leden - prázdné suty

Mlhavý leden - mokré jaro

*Ryje-li krtek v lednu, končí zima
v květnu*

*Svítlí-li slunce na Hromnice, budou
zimy o šest neděl více*

*O svaté Dorotě uschne košile na
plotě*

*Svatá Apolena bývá v mlze často
zahalena*

Svatá Eulalie - se střech se lije

*Na svatého Valentinka sej přísadu
do záhonka*

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Radnice začíná vysílat na kabelovce

Kabelová televize, kterou zatím přijímá menší část obyvatel obce, rozšiřuje svoji nabídku o aktuální zpravodajství z radnice i z obce.

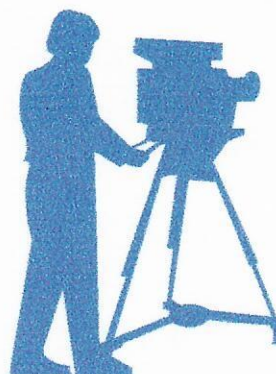

Tak mají občané možnost naladit si příslušný kanál a přečíst si základní informace o dění na radnici, veškeré projekty a záměry, závěry přijaté z jednání zastupitelstva, chystané kulturní i sportovní, či jiné akce, podívat se na zajímavá obrazová zpravodajství, poslechnout si gratulace včetně hudebních a také přečíst hlášení v místním rozhlase, pokud je zapomněli nebo neslyšeli. Tento rozsah je zatím v představách ne nereálných, zkušební obraz vám na obrazovku naskočí již nyní. A v něm objevíte zatím informace nejzákladnější, které se budou postupně rozšiřovat až po přímé živé vysílání. Samozřejmě, že nebude trvalé, ale v určitých časových intervalech, na které budete včas upozorněni.

Věříme, že toto místní vysílání podnítl větší zájem obyvatel o napojení na kabelový systém. Protože takové informace na státních programech určitě nezískáte.

A pokud se týká širší programové skladby na kabelovce, tak se čeká, až firma získá licenci na vysílání tzv. placených programů a předpokládá se, že skladba bude rozšířena o dva až tři. Pravděpodobně to bude Discovery nebo Spektrum a některý česky mluvený sportovní program. Zároveň se však zruší zcela nekvalitní signál z STV II a pravděpodobně hudební program O. Možnost těchto změn se předpokládá v průběhu měsíce března nebo dubna. Tím však určitě veškeré změny nekončí a bude záležet na zájmu, nabídce a schopnosti platit kódované programy. O tom všem budete zcela určitě včas informováni až to bude aktuální.

starosta

ŠTĚBETÁNÍ

Motórka

“Co to máš?”
povídá jedno
Matěj Čapa,
gdyž po delší
době naščivil

pokrevního bratra Slávka Fóska.

“Tož co by” vopáčil Fósek . “Šak nési slepé. Motórku.”

Před Slávkovým barákem stála vo strom vopřená motórka, keré se říkalo kévačka. Vopřená musela byt proto, že ji nebylo možný na nic postavit. Ten stojánek tam chybjel , stějně jako pravá stupačka, teda to, na co se dávajó nohy, aby člověk nemusél utikat, gdyž jede. Slepě čučela dopředu, tak trochu na stranu, jak Velkýmu šéfovi hlava nebo po kopnutí koněm. Podlevá řídítek se taky nedalo jet, protože gdyby jich dál narovno, tož by jél doleva.

“Tož to vidím” vočumováł Matěj teho zázraka. “Ale néni nejak nemocná?”

“Nemocná, nemocná! Dobóchaná!” Slávek zasykl a posunúl si beranicu ze zátylku do čela. Už ho ty řeči votravovaly.

“Dobóchaná?” nedál se Matěj rušit a konečně se na kámoša podivál.

“Šmarjá, ty vypadáš!” začál si Slávka víc prohlídat.

Ten mňél hubu z pravé strany vodřenó, jak řepa vod struhadla, akorát, že ji nenaroste strup. Ten teda býł! Fósek z levé strany vypadál celkem normálně, nebyt krvavýho voka na fialovým pozadí. Ale z pravé strany to býł celé nosorožec. Úplně malinkatý vočko mrkalo z želvího krunýřa, keré se tahl zpod beranice až do límca košule. Tá nešla zapnót, protože krk se jednostraně zvěčil vo némiň dvě čísla. A do vrchu pod vočkem trčél roh s dírkó, teda nos, jakoby utržené vod pysků. Ty se taky zdvihaly, jak při zanedbaném rozštěpu patra a navíc byly kótkem hozený pod ucho, kerý vypadalo, jak kuň s walkmanem. Bylo to srandovní, protože Fósek mluvíł levó půlkó, ale zvuk vycházél silně vpravo, takže ho Matěj musél vobíhat, aby dobře slyšél.

“Cos dělál? Zase ste ze staró probírali volbu prezidenta nebo gde gdo bude ležet na krchově?”

Fósek popošél jak kačena, protože pravó nohu mňél vytočenó jak poloviční Čaplin a levó rukó potahl gatě, kerý nedržely, protože u břucha musely byt rozepnutý a na špagát. Pravó to nešlo. Tó mňél zastrčenó za košuló jak Napoleón, enom prázdné rukáv mu plandál u kolen, jak morákovi sopél. Posunúl si čepicu trochu dopředu a zamrmál:

“Sem mňél nehodu.”

“Tady na tem vehiklu?” ukázál Matěj na motórku, co mu začala připadat čím dál víc jak plečka do řepy s reflektórem. “A gdo řídíł? Tys učíl Kaču?”

“Co Kaču! Já sám. Tá se mnó vůbec nemluví, protože sem šél kupovat pračku a místo teho sem dojel zvalchované na motórce. Ešče sem si

myslel, že bude mněť radost, protože sem kópil lacino. Abysme se nemuseli štrachat pěšky do pola, šak beztak nám to trvá půl dňa tam a půl dňa zpátky.”

“A ty to umíš řídit?” podíval se Matěj nevěřicně na Slávka, protože ten vo tem nigdá nepovídál.

“Tož coby né! Šak na tem nic není. Jedeš s tem jako na kole, akorát, že nemusíš šlapat.”

“A to tě negdo nabórál?”

“Neé.” zamečel Fósek, jak kozel zjara.

“Nigdo u teho nebýl, akorát sem býl trochu piclé.”

“Z tebe to leze, jak z chlupaté deky. Tož to vysyp a pod' si na to sednót!” přikazoval neptřelivé Matěj.

“Nemožu” sunul se Fósek ke stromu levém bokem za hekání rovné jak pravítko. Přitem mu spadla čepica, pod keró se ukázala další fialově modrá guča, ze které sem tam trčel nějaké chlup.

“Tož fčil se Kači nedivím, že tě nechce doma. Dyť vypadáš z pravé strany jak ufón a z levé, jak feťák po abst'áku.” podával mu zmuchlanó beranicu. “Na, nasad' si to. S tem aspoň nevypadáš jak figurka vod Simpsonů.”

“Tobě se to mluví.” zahekál Slávek, gdyž vopatrně posunoval jednú rukó čepicu na guču. “Enom, gdybys býl v mé kůži, tož bys jináč mluvil. Dyť já ju mám na pravé straně vod palca až po rameno modró jak zástěru a nalitó jak jelito. Enom se trochu pohnu, tož mám strach, že to tam praskne. Šak ani větry pustit nemožu, tož sem zduté jak koza po mokré jetelině. Tak rači ani nežeru a pit možu enom z dudlíkem. Jak mimino. Enom čaj, protože pivo se tak pit nedá a na slivovicu nemožu nasadit dudlík.” zahořekoval nad svém údělem aspoň před Matějem, protože Kača by mu

vodsekla, že tam mñel hovno co dělat. Že na to jeho fňágání není doma nigdo zvědavé.

Ani u Matěja to nevedlo k velkómu sócitu. To šak nebylo, jako u Kače, z prošustrované pračky, ale z vobyčejné zvědavosti, co se vlastně stalo:

“Tož, nech teho fňukání a řekni mně, co se vlastně stalo.”

“No” začal Slávek zeširoka “skoro nic. Kača měla nápad, že gdyž sme dostali konečně ty podíle z kolchozu, tož že si kópíme pračku. Já sem na tem zas tolik netrvál, protože teho moc neušpiním a myslel sem na neco užitečnějšího. Šak gdyž sme prali doted'ka v rukách, tož proč bysme to ešče nevydrželi dál. Chcéł sem lepší televizu nebo menší trachtór, ale Kača řekla, že už bych nedělál vůbec nic. Nemělo cenu se hádat, tak sem jél kupovat tó pračku do města. Horko bylo, autobus jél až za hodnú chvílu, tož sem se stavil na jedno. Chlapí tam byli, tak sme dali řeč. Slovo dalo slovo, u jednoho piva nezvostalo a jeden povídá, že prodává motórku. A strašně lacino. Tož sme to rozebírali

pro a proti a já se zmínil, že máme daleko pola a než tam dondeme, tož sme zmundaní, jak pes po kolovém honu. Von říká, že to by bylo neco pro mně. Že tá motórka vyjede fšady a uveze dva metráky herteplí

ani s Kačó. A za ty peníze, že se to vyplatí. Vostatní chlapí taky přizvukovali, že vypraný v prače se nevyrovná vyvařování v kotlu, že to

stejně nevypadá bílý a brzo se to trhá, až mně přesvěčili. Že když to kópiím, tak vlastně ešče ušetřím a bude to složít nám vobóm, né enom Kači. Tak sme to zapili a šli sme se na to podívat. Von to mňél před hospodó. Nabléskaný a hned' mně taky ukázal, jak to jezdí. Tož líbilo se mně to. Zkusil sem si, že na tem nic není, hodíš rychlost' a sedíš jak za stolem. Vobčas zmačkneš neco nalevo neco napravo, zakrotíš levó rukojeťó, doliješ benzin a furt jezdíš. Šak se nemusí rychle a ty dvě rychlosti sem tam dokázal hodit taky. No, mazali mně med kolem huby, jak mně to de, že bude mnět babička určitě radost', že si na pračku ani nevzpomene a budeme furt jezďat. Tak sme ten kup šli zapít a nezvostálo enom u jedné rundy. Motórku sem mňél, tož co. Futrama sme lezli, jak štěňata po narození. Ani sem přes motórku nemohl přehodit nohu, jak byla těžká. Tož mně na tó potvoru vysadili, nastartovali to, hodili tam jedničkua já sem jél. Natočené sem byl na správnó stranu a enom sem se uščuřoval, jak bude Kača překvapená. Skoro sem přehlídnul vodbočku. Ale to sem se ešče trefil. Enomže za nó to de hned' do kopca a já mňél možná strach, aby mně to nechcíplo, tak sem to trochu vosolil. Teda přidál plynu. To ti najednó hóplo jak srnec, že sem se sotvá držél řídítek. Nohy mně to hodilo kamsi dozadu a přede mnó se vobjevíl slóp eletrickýho vedení. Dvoják. Já ho teda viděl štyrikrát. Namířil sem si to mezi ty dva dvojáky a bez problémů sem prohučél, ani nevím jak, mezi tema ramenama. To byl poslední šťastné okamžik, protože vod té doby už to žádná sranda nebyla. Vono ti mně to v tem švunku hodilo doprava na laťové plot, co je hned' vedlevá teho slópa a už sem ho šmirglovál. Drkotál sem po tem jak

lať u hrkača a né a né se vodrazit. Drželo mně to jak eletrika. Zastavil sem se až vo kameň, gde motórka zařvala a zarazila se. Ale já sem ešče kósek pokračoval, skoro až před naše vrata. No, co ti mám povídat, vorvané sem byl ja samica a na plotě zvostala enom čára vod řídítek a možná sliny a sopél co mně vylitli. Z kostelových gatí zvostali enom fangličky jak v Tibetu a rukáv vod saka zvostál na nejakém hřebíku. Jak sem tam tak seděl, tož mně ani v tó chvíli nic nebolelo, enom z nosu trochu krvi, ale celkově sem si připadál, jak čerstvě pomletý vobilí."

"A to tě ani nigdo neviděl?" přerušil najenó Matěj tok řeči.

"Napřed' to tam bylo fšeccko prázdny, protože už byl večir. Ale potem vylezlo tolik lidí, že sem ani nevěďél, že nás tam tolik bévá. Možná, že sem to viděl dvakrát, ani si to moc nepamatuju. Fšecí vo mně měli strach, enom Kača né. Ani nevylezla, abych se mohl pochlubit s motórkó. Vrata sem si votevřél sám a motórku mně tam dál nejaké sósed. To sem ešče nic necétil. Ale potem se to začalo dostávat k sobě a já myslél, že umřu. Taková to byla bolest'. Když sem přišél k doktorovi, tak ten si myslél, že mně dokopál kuň. Museli mně tam donest na nosítkách. Ani sem se na sebe nemohl podívat, protože sem tédeň byl tak voteklé, že sem ani nic neviděl. Naložené sem byl v mokréch prostěradlech jak v láku, hlavu jak vygumovanó a enom sem mňél strach esli budu ešče vidět. Furt sem myslél na Kačenku, co s nó bude. Ani sem ji fšeccko vodpustil, když se vo mně tak starala. No, to už mně zase přešlo."

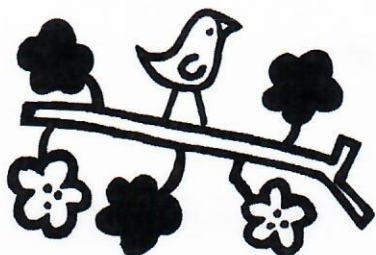
"A co budeš dělat s tó motórkó?" zajímal se Čapa.

“Esli chceš, tož ti ju prodám. Lacino. Kača říkala, že na tó potvoru za živýho boha nesedne a už vůbec né s takovém bláznem, co místo pračky přinesl vyprané mozek.”

Šak na ni možeš jezdit sám.”

“Tož, to tak brzo nebude. Enom gdyž se na ňu podívám, tož cítím ty vošmírglovaný špruše na hubě. A vlastně ani nevím, co bude pod tem strupem,estli mně to splaskne. Šak ani dlóho mezi lidí nepudu a už vůbec né mezi ty, co mně ten dobré kup zprostředkovali. Furt vidím, jak se uščuřovali, že bych jim dál po těch hubách rozšklebených, aby jim to zvostalo aspoň tak dlóho, jako mně.”

GW

Různost lidská

Jsou lidé různí. Vysocí i malí.

Někdo je více a jiný méně dokonalý, někomu uši brání volně vzduchem plout jiný zas nosem rozráží ho jak vodu lodní šroub, pak jsou tu krasavci i lidé méně vzhlední, tak trochu leniví anebo neposední,někomu chutná pivo a jiným ženská vůně,málokdo je zcela

z d r á v ,
v š a k
m n o h ý
č a s t o
s t ů n ě ,
někdo je
rozumný
a jiný
r o z u m

nemá, někdo svá ústa nezavře a jiný je má němá, někdo svou šikovností se v díle překonává, jiný zas neví co s rukama a tak s nimi jen mává, někdo se rychle uráží, jiný je splachovací, někdo se topí v závisti a jinému to stačí, jsou lidé plní pohody a usměvavých tváří, však jiní úsměv neznají a tak se pořád sváří, někdo se topí v penězích a jiný zase v dlužích, někdo se toulá po lese a jiný třeba v luzích, někomu chybí přátelé a jiný jich má plno, někdo pěstuje prasata a jiný zase zrno, někdo si v tloušťce libuje, jiný ji kouřem dusí, někdo si můsli mixuje a jiný baští husy, někdo se pořád umývá a stále voní krásně, jiný se vodě vyhýbá a pak příšerně páchne, někdo jak křeček hromadí kdejaké harampádí a jiný hrůzou omdlívá, když z toho potkan pádí, někdo je zdatný obchodník a kšefty se mu daří, jinému štěstí nepřeje a tak jen vodu vaří, mnohý by chtěl být nahoře, jen někomu je přáno, i tak tam někdo vyleze, ač není mu to dáno, jsou tací, kteří v modlitbách čekají na spasení,

však sotva vyjdou z kostela, tváří se že Bůh není, jiní zas třeba na věky, žijí své staré spory a zatvrdí i na lásku, jež přenesla by hory, někdo se zavře do čtyř stěn a není o něm sluchu a jiný v tichu omdlívá a oddává se hluku, někdo si sedne ke krbu, kde dřevo žhne a praská, jiný ten smysl postrádá, tak somruje a chlastá, někdo má schopnost vytvářet i tam co není jeho, jiný tu schopnost postrádá, zato je schopen všeho, někdo má talent ke sportu a jiný krásně zpívá, jiný kope

jen do duchen a při umění zívá, někdo je jako brouk Pytlík, rozumí téměř všemu, škoda však, že talent utrácí u hospodského sněmu. Jsou prostě lidé různí a světu to tak sluší, a spíše nežli o krásu, jde o čistotu duší. Je přece stokrát lepší ten, kdo tvrdý je a přímý, kdo jako každý chybuje a umí uznat viny, než ten co s tváří anděla napíše anonymy.

GW

SLOVO NA ZÁVĚR

Pořád se něco děje

Jistě mnozí znáte onen výrok, který v jedné ze svých vzpomínek na různé životní situace pronesl Miroslav Domutil: "Jo, jo, pořád se něco děje." Byť to pronesl tzv. houmelesák, je to hluboká pravda. Z toho samozřejmě neplyne, zda dobré či špatné věci, ale určitě, že čas změn a nových situací, příběhů, radostných i smutných okamžiků se nezastaví. Dokonce jsou ty změny tak časté, že je nelze všechny sledovat, pokud se nás přímo netýkají. Ale i těch je hodně. Nejen doma v rodinách, v zaměstnání, ale i v republice a ve světě. Pokrok hrozí klonováním lidí, ale i úlety k Marsu či sledováním dějů před miliardami let. Počasí naopak hrozí čím dál víc vyšinutím z dlouhodobě zažitého rituálu o ročních obdobích, na to reagují táním ledovce a řeky vylévající se z koryt. Parlament hrozí tím, že není schopen se domluvit na hlavě státu a státy mezi sebou. Bohatství roste, ale chudoba také a současně s tím vášně a hrozba války a terorů. Už nejen kdesi daleko, ale bez ohledu na hranice, protože s pokrokem se svět stává také čím dál menší. A zasahuje až do rodin, kde ten tam je poklid ze starostlivého státu, protože o naplnění svých představ se musí každý postarat sám s rizikem, že ekonomická krize ve světě se ho také bezprostředně dotkne. Třeba tím, že něco nepůjde na odbyt.

Ale není jen ten negativnější pohled. Ono napětí a třeba i hrozba vede také k tomu, že lidstvo a každý sám nezleniví, že bude hledat stále nové možnosti, které budou muset vzít v potaz i ohrožovanou přírodu i tu stále se zmenšující zeměkouli a nakonec i vlastní ohrožení civilizačními nemocemi. Rozhodně je to o hodně zajímavější, protože tvořivější, než při jednou provždy daném denním rituálu s povinnou stereotypní prací. Není to jistě pro každého "med" a také snadné, jistě se nevhodným způsobem také přesunuly leckde hodnoty, disproporce je mnohdy také do očí bijící, i slušnost se často nevyplácí, ale postupné změny k lepšímu, jak na vybavení domácností, objemu a možnostech nákupů i vzhledu měst a vesnic, možnostech výběru zaměstnání a využívání cestování či vzdělávání, je patrná. A jestliže za těmi pozitivními změnami je člověk, pak také je i za těmi negativními. Nelze se vymlouvat na ty druhé, protože každý jsme součástí tohoto zmenšujícího se světa, plného změn a zmatků a tento svět je naším obrazem. Děje-li se tedy pořád něco překvapivého, pak je to především díky nám, lidem.

redakce

*****

Jizvy na duši pro Tvůj hněv ...

Žil jednou jeden malý chlapec, který měl velmi špatnou povahu. Otec mu dal pytlík hřebíků a řekl mu, že pokaždé, když se bude zlobit ať jeden hřebík zatluče do plotu vzadu za domem. První den chlapec zatloukl 37 hřebíků. Za několik týdnů se naučil kontrolovat svůj hněv a počet denně zatloukaných hřebíků se postupně snižoval. Zjistil, že je jednodušší kontrolovat svůj hněv než zatloukat hřebíky do plotu. Nakonec přišel den, kdy se chlapec ani jednou nezlobil. Řekl to otci a ten mu navrhl, aby teď vytáhl pokaždé jeden hřebík, když se za celý den nebude ani jednou zlobit. Dny se mýjely a chlapec po čase mohl říct otci, že v plotě už nezůstal ani jeden hřebík. Otec vzal chlapce za ruku a odvedl ho k plotu. Tam mu řekl: "Udělal jsi dobře chlapče, ale podívej se na ty díry v plotě. Ten plot už nikdy nebude takový jaký byl. Když řekneš něco v hněvu, tak to zanechá právě takové jizvy. Jako když zabodneš do člověka nůž a vytáhneš ho. Nezáleží na tom, kolikrát řekneš mrzí mě to, rána stále zůstává. Rána způsobená slovem bolí stejně jako fyzický úder. Přátele jsou vlastně velmi vzácné drahokami. Rozesmívají tě, podporují tě ve všem. Vyslechnou tě, když máš starosti, pochválí tě a vždy jsou ochotni otevřít ti svoje srdce."

Vydává obec Kobeřice u Brna

Redakce : Obecní úřad Kobeřice u Brna ● Dolní 54 ● PSČ 684 01
tel./fax : 544 222 520 ● e-mail: oukoberice@politavi.cz

Odpovědný redaktor : Ing. Jiří Slobotinský, CSc.

Datum vydání : 30-01-2003

MK ČR E 13059

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav. Za otiskované příspěvky se honoráře nevyplácejí.